

ستاره فوتبال ایران داوطلب هلال احمر شد

ره‌نگاران/ علیرضا جهانبخش، بازیکن ملی‌تیم فوتبال ایران، با حضور در اداره جمعیت هلال احمر استان گیلان، رسماً به عضویت این نهاد بشردوستانه درآمد و با پوشیدن لباس امدادگری، بر اهمیت ایثار و خدمت به خلق تأکید کرد.

به گزارش [پایگاه اطلاع‌رسانی ره‌نگاران](#)؛ علیرضا جهانبخش در بازدید از مرکز جمعیت هلال احمر استان گیلان، ضمن قدردانی از تمامی کارکنان و داوطلبان این سازمان، از ایثارگری‌های بی‌دریغ امدادگران در مسیر نجات جان انسان‌ها تجلیل کرد.

این بازیکن ملی‌تیم فوتبال ایران که با پوشیدن لباس رسمی امدادگر داوطلب، به عضویت این سازمان درآمد، در گفتگو با خبرنگاران اظهار داشت: خدمت به مردم و حضور در کنار امدادگران، افتخاری است که هر انسانی باید در زندگی خود تجربه کند. ایثارگری داوطلبان هلال احمر در سخت‌ترین شرایط، درس بزرگی برای همه ما است و من امیدوارم بتوانم سهم کوچکی در مسیر کمک به دیگران داشته باشم.

در ادامه، هادی سلیمی، مدیرعامل جمعیت هلال احمر استان گیلان، در جمع خبرنگاران از تلاش‌های علیرضا جهان‌بخش برای سرافرازی ملت ایران در عرصه‌های جهانی فوتبال قدردانی کرد.

سلیمی افزود: جمعیت هلال احمر همواره در کنار تمامی کسانی است که برای ارتقای جایگاه ایران در جهان تلاش می‌کنند. حضور چهره‌های شاخص ملی مانند جهان‌بخش در جمع امدادگران داوطلب، نه تنها مایه دلگرمی برای اعضای این سازمان است، بلکه اثر مثبتی بر جذب داوطلبان جوان خواهد داشت.

مدیرعامل هلال احمر گیلان در پایان از حضور این بازیکن ارزشمند قدردانی کرد و تأکید نمود که این الگوهای موفق ورزشی با توجه به محبوبیتشان در میان نسل جدید، می‌توانند نقش مهمی در ترویج فرهنگ ایثار و کمک به دیگران ایفا کنند.

فوتبال ایران در تاریکی قضاوت! آیا VAR خاموش بود؟

ره‌نگاران/ فناوری VAR در فوتبال ایران، نه تنها گرهی از داوری باز نکرده، بلکه خود به یک معضل و دردسر تازه بدل شده است؛ یک ابزار پرهزینه که تنها در بیانی‌ها و تبلیغات کاربرد دارد و در عمل، تبدیل به نماد دیگری از سردرگمی و ناکارآمدی ساختار فشل فوتبال ما شده است.

قرار بود با ورود این فناوری، اشتباهات داوری به حداقل برسد و تیم‌ها با خیال آسوده‌تری بازی کنند. اما آنچه امروز شاهد آن هستیم، یک شوخی تلخ و خنده‌دار است. VAR نه تنها در بسیاری از دیدارهای مهم یا اصلاً فعال نیست، بلکه در حساس‌ترین بازی‌ها هم یا کار نمی‌کند، یا نمی‌خواهند که کار کند.

نمونه واضح، فینال جام حذفی بین ملوان و استقلال بود؛ جایی که دستگاه VAR مثل یک شیء تزئینی در کنار زمین قرار داشت و عملاً بلااستفاده ماند. آیا مشکل فنی بود؟ یا تصمیمی عمدی پشت این خاموشی قرار داشت؟ آیا فدراسیون و کمیته داوران برای چنین سناریویی آماده نبودند؟ یا شاید نمی‌خواستند برخی صحنه‌ها بازبینی شود؟ این پرسش‌ها هنوز بی‌پاسخ مانده و احتمالاً هم بی‌پاسخ خواهد ماند، چون شفافیت هیچ‌گاه در قاموس مدیریت فوتبال ایران جایی نداشته است.

وقتی در دیدار فینال جام حذفی فوتبال ایران، با میلیون‌ها بیننده و میلیون‌ها تومان هزینه، سیستم VAR تنها تماشاچی است، دیگر چه امیدی به آینده می‌توان داشت؟ کمیته داوران و دپارتمان داوری فدراسیون فوتبال باید پاسخگوی این وضعیت اسفناک باشند. نه با بیانی‌های تکراری، چون با این مدیریت، نه تنها عدالت در فوتبال اجرا نمی‌شود، بلکه بی‌عدالتی مدرن با فناوری جدید در حال نهادینه شدن است.

وقت آن رسیده که مدیران فوتبال ایران بین «داشتن فناوری» و «توان استفاده از فناوری» تفاوت قائل شوند. تا آن روز، VAR در فوتبال ما فقط یک جعبه خاموش خواهد بود؛ درست مانند بسیاری از صندلی‌های مدیریتی در فوتبال ایران.

فوتبال ایران در سراسیمی سقوط اخلاق

ره نگاران- فرهاد خراسانی/ فوتبال به عنوان یک ورزش مردمی و فراگیر، همواره مورد توجه بسیاری از اقشار جامعه بوده است. در ایران، فوتبال نه تنها یک ورزش، بلکه بخش بزرگی از فرهنگ عمومی است و رفتار بازیکنان، مربیان، داوران و هواداران تأثیر زیادی بر جوامع مختلف دارد. اما متأسفانه در سالهای اخیر شاهد نوعی سقوط اخلاقی در این عرصه بوده ایم که نگرانی های جدی ایجاد کرده است. سقوط اخلاق در فوتبال ایران موضوعی است که بسیاری از کارشناسان و علاقه مندان به فوتبال را نگران کرده است. دلایل متعددی برای این مسئله وجود دارد:

یکی از اصلی ترین نمادهای سقوط اخلاق در فوتبال ایران، خشونت های کلامی و فیزیکی در زمین بازی است. در بسیاری از مسابقات، برخورد های فیزیکی غیر ضروری، توهین ها و حتی درگیری های پس از بازی بین بازیکنان و مربیان مشاهده می شود. در کنار آن، خشونت بین هواداران تیم ها نیز به شکل قابل توجهی افزایش یافته است. این امر نه تنها به تصویر عمومی فوتبال آسیب می زند، بلکه امنیت و رفاه حاضران در ورزشگاه را نیز به خطر می اندازد

در سال های اخیر، شاهد افزایش خشونت در میدان های فوتبال ایران بوده ایم. این خشونت ها تنها به بازیکنان محدود نمی شود، بلکه مربیان و حتی تماشاگران نیز در برخی موارد درگیری های فیزیکی و لفظی پیدا می کنند. این اتفاقات اغلب در مواقع حساس مسابقات رخ می دهد، زمانی که فشار برای پیروزی زیاد است و کنترل احساسات بازیکنان و تماشاگران سخت تر می شود.

حاشیه سازی و درگیری های لفظی بین بازیکنان، مربیان و حتی مدیران باشگاه ها گاه به تریبون های عمومی نیز کشیده می شود و بازتاب منفی در رسانه ها پیدا می کند. اغلب دیده می شود برخی بازیکنان در زمین فوتبال از رفتار های غیر اخلاقی مانند توهین، تمارض و خشونت استفاده می کنند که باعث ایجاد جو منفی در تیم ها و بین تماشاگران می شود.

بازیکنان فوتبال به عنوان الگوهای جامعه، مسئولیت بزرگی در قبال رفتارهای خود دارند. اما در سالهای اخیر، تمارض و فریب داوران، بی‌احترامی به حریفان و اعتراضات بیش از حد به تصمیمات دوری به بخشی از رفتار روزمره برخی بازیکنان تبدیل شده است. این رفتارها علاوه بر ایجاد بی‌اعتمادی در میان هواداران، فرهنگ جوانان را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد و باعث ترویج رفتارهای غیراخلاقی در سطوح پایین‌تر فوتبال می‌شود.

بازیکنان فوتبال معمولاً الگوهای جوانان هستند، اما رفتارهای غیراخلاقی برخی بازیکنان تأثیر منفی بر جوانان و هواداران دارد. استفاده از الفاظ ناپسند، تمارض، و بی‌احترامی به رقیبان، همگی مسائلی هستند که به سقوط اخلاقی فوتبال دامن می‌زنند. به ویژه زمانی که این رفتارها توسط بازیکنان مطرح و پرتربدار انجام شود، تأثیر آن بر جامعه و فوتبال ایران بیشتر می‌شود.

اما داوران فوتبال ایران نیز همواره تحت فشار شدید هستند و بسیاری از آن‌ها در معرض انتقادات تند و حتی توهین‌های مستقیم قرار می‌گیرند. این فشارها می‌تواند منجر به تصمیمات غیرعادلانه شود و فضای اخلاقی ورزش را تیره‌تر کند.

یکی از مشکلات اساسی فوتبال ایران، در برخورد نامناسب با داوران است. اعتراض‌های بیش از حد، توهین، و حتی در مواردی حمله به داوران باعث شده تا شرایط قضاوت برای آن‌ها دشوار شود. این امر نه تنها سطح رقابت را کاهش می‌دهد، بلکه به شدت به اعتبار فوتبال آسیب می‌زند. داوران اغلب تحت فشار هواداران و باشگاه‌ها قرار می‌گیرند و این امر تصمیمات آن‌ها را دچار تردید می‌کند.

هواداران فوتبال در ایران نیز نقش مهمی در ایجاد فضای اخلاقی و رفتاری بازی‌ها دارند. در برخی از مسابقات، رفتارهای نادرست هواداران نظیر پرتاب اشیاء به زمین، فحاشی و ایجاد تنش‌ها بین طرفداران دو تیم به یک مشکل جدی تبدیل شده است. این رفتارها بازتابی از مشکلات اجتماعی و فرهنگی عمیق‌تر است که به واسطه نبود فرهنگسازی مناسب تشدید می‌شود.

اما یکی از موارد مهم و تاثیرگذار در فوتبال ایران و در سال‌های اخیر، نفوذ منافع شخصی و مالی در فوتبال ایران نیز به یکی از چالش‌های اخلاقی افزوده شده است. برخی تصمیم‌گیری‌ها در باشگاه‌ها و فدراسیون فوتبال تحت تأثیر این عوامل قرار می‌گیرد که به کاهش

اعتماد عمومی منجر می‌شود. فوتبال ایران از لحاظ مدیریت، مشکلات جدی دارد. بسیاری از تصمیمات کلان فوتبالی تحت تأثیر منافع مالی و شخصی افراد و گروه‌ها قرار می‌گیرد. باشگاه‌ها و تیم‌ها گاهی برای دستیابی به موفقیت کوتاه‌مدت از اصول اخلاقی عبور می‌کنند و حتی در مواردی به فساد مالی و تبانی متهم می‌شوند. این مسائل نه تنها فوتبال را از ارزش‌های ورزشی و اخلاقی دور می‌کند، بلکه به کاهش اعتماد عمومی به این ورزش نیز منجر می‌شود.

رسانه‌ها و به ویژه شبکه‌های اجتماعی نیز نقش مهمی در این سقوط اخلاقی دارند. با گسترش فضای مجازی، بسیاری از بازیکنان، مربیان و حتی داوران تحت فشار شدید رسانه‌ای قرار می‌گیرند. گاه شایعات و اخبار نادرست به سرعت در فضای مجازی پخش می‌شود و باعث ایجاد تنش‌های بیشتر بین افراد مختلف می‌گردد. این نوع فشار می‌تواند به رفتارهای غیراخلاقی و واکنش‌های احساسی در میدان مسابقه منجر شود.

رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی نقش بزرگی در ترویج یا تخریب اخلاق در فوتبال دارند. در سال‌های اخیر، فضای مجازی به ابزاری برای ترویج حاشیه‌ها، شایعات و حتی خشونت‌های کلامی تبدیل شده است. رسانه‌ها به جای تمرکز بر ارزش‌های ورزشی و اخلاقی، گاه به حواشی و جنجال‌های بی‌پایه و اساس دامن می‌زنند. این نوع از پرداختن به فوتبال باعث می‌شود که مسائل مهم اخلاقی به حاشیه رانده شود و فرهنگ نادرستی در فوتبال شکل بگیرد. از طرفی نبود آموزش‌های فرهنگی و اخلاقی

یکی از دلایل اصلی سقوط اخلاق در فوتبال ایران به شمار می‌رود، نبود آموزش‌های فرهنگی و اخلاقی مناسب در سطوح پایه‌ای یکی از دلایل آن است. از سنین جوانی، بسیاری از بازیکنان تنها بر جنبه‌های فنی و تاکتیکی تمرکز می‌کنند و به اخلاق ورزشی توجه کافی نمی‌شود. این کمبود آموزش در دوران حرفه‌ای بازیکنان نیز مشاهده می‌شود و در نتیجه آن، بسیاری از بازیکنان و مربیان در مواجهه با چالش‌های اخلاقی ناکام می‌مانند.

فوتبال ایران به نظر می‌رسد که در زمینه آموزش‌های اخلاقی برای بازیکنان و مدیران ضعیف عمل کرده است. تمرکز بیش از حد بر روی نتیجه‌گیری و کم‌توجهی به اصول اخلاقی باعث شده تا برخی از بازیکنان و مربیان به روش‌های غیراخلاقی روی بیاورند.

به طور کلی، برای بهبود وضعیت اخلاقی فوتبال ایران نیاز به اصلاحات گسترده در زمینه‌های فرهنگی، آموزشی و مدیریتی وجود دارد.

سقوط اخلاق در فوتبال ایران نتیجه عوامل متعدد است که از خشونت در زمین بازی و دخالت منافع شخصی گرفته تا کمبود آموزش‌های اخلاقی را شامل می‌شود. برای بهبود وضعیت، باید اقدامات جدی و هماهنگ در سطح باشگاه‌ها، فدراسیون و حتی رسانه‌ها صورت گیرد. فوتبال به عنوان یک ورزش ملی و پرطرفدار، نیازمند توجه بیشتر به اصول اخلاقی است تا بتواند به عنوان الگویی مثبت برای جامعه عمل کند و جوانان را به سوی ارزش‌های درست هدایت نماید.

علی دایی و راهی سخت برای ایرانیان!

ره نگار/ نشریه کیکر در حالی خبر از تمایل به همکاری باشگاه اورتون انگلیس با علی دایی داده که تاکنون کمتر ایرانی‌ای توانسته در سطح اول فوتبال دنیا در سمتی به غیر از بازیکن حضور داشته باشد. آیا دایی که همیشه نشان داده مرد روزهای سخت است، در مسیر احتمالی جدیدش می‌تواند موفقیت چشم‌گیری برای ایران کسب کند یا نه؟

به گزارش [پایگاه اطلاع رسانی ره نگاران](#)؛ لژیونرها در فوتبال ایران همیشه از جایگاه ویژه‌ای برخوردار هستند و حتی سرمربیان تیم ملی در برخی موارد آمارهای خوب داخلی را نادیده می‌گیرند و فرصت بازی در تیم ملی را به بازیکن هم‌پستی که در اروپا بازی می‌کند، می‌دهد. لژیونرها معمولاً توانسته‌اند توانایی‌هایشان را در فوتبال ایران به اثبات برسانند و برای بازی در لیگی باکیفیت‌تر و کسب تجارب بیشتر به کشوری دیگر رفته‌اند؛ البته این موضوع تنها برای مواردی که به کشورهای صاحب فوتبال رفته‌اند، صدق می‌کند.

فوتبال ایران در برهه‌های زمانی مختلف بازیکنان لژیونری داشته که با کیفیتشان توانسته‌اند به سطح بالایی از فوتبال برسند، مانند علی دایی، مهدی مهدوی‌کیا، آندرانیک تیموریان، جواد نکونام، وحید هاشمیان، علیرضا جهانبخش و ... با این حال هیچوقت مربیان ایرانی نتوانستند به اندازه بازیکنان، لژیونرهای خوبی باشند و باید به

سختی در بین آنها موارد استثنا پیدا کرد.

در این بین اما نام علی دایی از سوی نشریه معتبر کیکر آلمان برای همکاری با باشگاه اورتون، یکی از باشگاه‌های متمول و حاضر در لیگ برتر انگلیس مطرح شده است؛ همکاری که هنوز ابعادش مشخص نیست اما در صورت تحقق، اتفاق بزرگی برای فوتبال ایران محسوب می‌شود.

در این گزارش سعی شده که به تمام ایرانی‌هایی که توانسته‌اند در خارج از فوتبال ایران به عنوان مربی فعالیت کنند، پرداخته شود که در ادامه می‌خوانید:

الکساندر نوری

نوری هیچوقت در فوتبال ایران فعالیت نداشته و در آلمان زندگی کرده است اما او به عنوان یک ایرانی توانست در بوندسلیگای یک آلمان به عنوان سرمربی حضور پیدا کند. او در فصل ۲۰۱۶-۲۰۱۷ پس از اخراج اسکریپنیک از سمت سرمربی‌گری وردربرمن به جای او روی کار آمد و توانست با کسب نتایج قابل قبول، وردربرمن بحران‌زده را در بوندسلیگا نگه دارد. نوری فصل بعد سرمربی انگولشتات در بوندسلیگای دو شد اما پس از هشت بازی و بدون کسب پیروزی از سمتش اخراج شد.

او فصل پیش دستیار کلینزمن در هرتا برلین بود و پس از اخراج کلینزمن به عنوان سرمربی موقت روی نیمکت هرتا نشست. نوری تاکنون تنها ایرانی است که توانسته در لیگ‌های معتبر اروپایی به عنوان سرمربی حضور داشته باشد.

حشمت مهاجرانی

حشمت مهاجرانی یکی از بهترین مربیان ملی فوتبال ایران است که

توانسته با تیم ملی به جام جهانی ۱۹۷۸ و یک چهارم نهایی المپیک ۱۹۷۶ برسد. او پس از انقلاب به امارات رفت و هدایت الشعب را برعهده گرفت و پس از آن سرمربی تیم ملی امارات شد.

مهاجرانی درباره حضور در امارات می‌گوید: بعد از انقلاب به امارات آمدم و کار خود را با باشگاهی در شارجه به نام الشعب آغاز کردم که این باشگاه حتی زمین تمرین هم نداشت و من تیم را در خیابان تمرین می‌دادم. با این حال تیم ما همراه با تیم الاهلی که حسن روشن و حسن نظری را با خود داشت به فینال مسابقات راه پیدا کرد. در همان زمان بود که پیشنهاد مربیگری تیم ملی امارات به من داده شد که پس از فسخ قرارداد "دان ربی" مربی سابق تیم ملی فوتبال انگلیس، من به عنوان سرمربی تیم ملی فوتبال امارات انتخاب شدم. کار خود را با جوانان ۱۶-۱۷ ساله آغاز کردم که بلافاصله در همان سال اول قهرمان جوانان غرب آسیا شدیم و بعدها همین تیم، شاید به اضافه یکی دو بازیکن دیگر به جام جهانی فوتبال ۱۹۹۰ ایتالیا راه پیدا کرد.

مهاجرانی بعدها هدایت تیم ملی عمان و الاهلی قطر را هم برعهده گرفت.

افشین قطبی

ایرانیان قبل از این که قطبی را به عنوان سرمربی پرسپولیس قهرمان بشناسند، او را به عنوان دستیار گاس هیدینگ بزرگ در تیم ملی کره جنوبی می‌شناختند. قطبی سابقه کار در آمریکا، کره جنوبی، تایلند و ژاپن را داشته و شاید هیچ ایرانی مثل او در این تعداد کشور مختلف فعالیت مربیگری نداشته است.

امید نمازی

نمازی از همان ابتدا فعالیت مربی‌گری‌اش را در آمریکا آغاز کرد و سال ۸۹ به عنوان دستیار تنباکوویچ در استیل‌آذین پرستاره به ایران آمد. او پس از ناکامی در استیل‌آذین به عنوان دستیار کمروش در تیم ملی ایران انتخاب شد اما پس از صعود ایران به جام جهانی ۲۰۱۴ به آمریکا برگشت و به عنوان دستیار در تیم ملی فوتبال زنان آمریکا فعالیت کرد. نمازی در سال‌های اخیر در تیم‌های پایه آمریکا فعالیت داشته است.

ناصر حجازی

دروازه بان اسطوره‌ای فوتبال ایران پس از آغاز دوران مربی‌گری‌اش در استقلال به بنگلادش رفت و هدایت محمدان بنگلادش را برعهده گرفت. او با این تیم توانست نتایج خوبی کسب کند و در جام باشگاه‌های آسیا با پیروزی مقابل پرسپولیس به یک چهارم نهایی این رقابت‌ها برسد.

عباس رضوی

رضوی را می‌توان در جرگه مربیان بازیکن‌ساز قرار داد که در هر کشور و تیمی حضور داشته به دنبال پرورش جوانان بوده است. او در کشورهای مجارستان، سوئد و امارات کار کرده و توانسته با تیم جوانان و اشاش مجارستان به عنوان قهرمانی جام یوفا برسد.

منصور پورحیدری

پورحیدری یکی از پرافتخارترین فوتبالی‌های ایران است که هم به عنوان بازیکن و هم به عنوان مربی توانسته به عنوان قهرمانی جام باشگاه‌های آسیا برسد. او سال ۶۱-۱۳۶۰ برای یک فصل در فوتبال امارات حضور داشت و مربی الاهلی بود.

وحید هاشمیان

هاشمیان پیش از حضور در تیم ملی فوتبال ایران، به عنوان تمرین دهنده و دستیار در تیم‌های پایه هامبورگ حضور داشته است.

مهدی مهدوی‌کیا

او هم مانند هاشمیان به عنوان دستیار در آکادمی باشگاه هامبورگ فعالیت داشته است.

فریدون زندی

زندی پس از حضور مقطعی در سن پائولی آلمان در حال حاضر به عنوان دستیار در تیم دینامو درستن حضور دارد که امسال به بوندسلیگای ۳ سقوط کرده است.

فرهاد مجیدی

مجیدی دوران مربی‌گری‌اش را با دستیاری در تیم زیر ۱۵ ساله‌های اسپانیول آغاز کرد.

داریوش یزدانی

بازیکن اسبق تیم ملی و استقلال نزدیک به ۱۰ سال است که در فوتبال آمریکا مربی‌گری می‌کند. او بیشتر در رده‌های پایه فعالیت دارد.

اصغر شرفی

شرفی یکی از دستیاران مهاجرانی در تیم ملی بود که پس از استعفای مهاجرانی، او هم از سمتش کناره‌گیری کرد. او در دهه ۸۰ که باشگاه استرادای اسلواکی به اسپانسی ایرانی‌ها مدیریت می‌شد، در این تیم مربی‌گری کرد.

هما یون شاه‌رخی

او که حتی برهه‌ای هدایت تیم ملی ایران را برعهده داشت، سال ۱۳۷۶ به عنوان سرمربی تیم ملی عمان انتخاب شد.

جلال طالبی

سرمربی تیم ملی در جام جهانی ۹۸ و جام ملت‌های ۲۰۰۰ در سال‌های قبل و بعد از تیم ملی سابقه مربی‌گری در کشورهای امارات، سنگاپور، اندونزی و سوریه را داشته است.

حسن حبیبی

سرمربی سال‌های دور تیم ملی فصل ۶۶-۱۳۶۵ سرمربی الاهلی امارت بوده است.

ابراهیم قاسم‌پور

سرمربی اسبق تیم ملی فوتبال امید ایران در مقاطع مختلف در کشور امارات به عنوان سرمربی فعالیت کرد که بیشتر آن در تیم حتا بوده است.

اردشیر پورنعمت

او که از مدرسان باسابقه AFC بوده، برای یک دوره تحقیقاتی درباره فوتبال نوجوانان در کشورهای ویتنام، تایلند، کره شمالی، کره جنوبی، هند، پاکستان و سریلانکا مربی‌گری کرده است.

محمود ابراهیم‌زاده

ابراهیم‌زاده که سابقه بازی برای ولفسبورگ آلمان را در کارنامه‌اش

دارد، هیچ‌گاه به عنوان مربی فعالیت نکرد و بیشتر در بخش‌های مدیریتی حضور داشت. او رئیس آکادمی باشگاه میلان در کشور آمریکا بود و چندین پروژه موفق دیگر را هم با آکادمی‌های باشگاه‌های بزرگ دنیا انجام داد. شاید بتوان گفت که ابراهیم‌زاده موفق‌ترین لژیونر ایرانی در عرصه‌ای غیر از بازیکنی است.

عبدالعلی چنگیز

چنگیز در حال حاضر در فوتبال امارات فعالیت دارد و سابقه مدیریت آکادمی باشگاه العین را در کارنامه‌اش دارد.

علی ربانی

مربی بدنساز فصل گذشته استقلال سابقه حضور در تیم اسپورتینگ لیسبون را در کارنامه‌اش دارد.

ابوذر نوغانی

نوغانی از مربیان جوان ایرانی است که در کشورهای ولز و پرتغال فعالیت کرده است. او در تیم زیر ۲۳ ساله‌های کاردیف ولز، اتلتیکو و الهانسه پرتغال فعالیت مربی‌گری داشته است.

پژواک کرمپور

سرمربی کنونی نود ارومیه سابقه سرمربی‌گری در تیم‌های رده پایین فوتبال آلمان را داشته است.

بهزاد داداشزاده

داداشزاده که در دوران بازی‌گری‌اش هم برای استقلال و هم برای پرسپولیس به میدان رفته بود در اواخر دوران بازی‌گری‌اش به فوتبال ساحلی رو آورد و به همین دلیل در برهه‌ای هدایت تیم ملی فوتبال ساحلی لبنان را برعهده داشت.

حسین شمس

شمس که یکی از مربیان مطرح فوتسال دنیا محسوب می‌شود، در ابتدا فوتبالیست حساب می‌شد اما در ادامه به فوتسال رو آورد. او سابقه سرمربی‌گری در تیم‌های ملی فوتبال قطر، بحرین، لبنان و فیلیپین را در کارنامه‌اش دارد.

بهمن فروتن

فروتن دوره‌های مربی‌گری‌اش را در کشور آلمان گذراند و در همان کشور سرمربی چند تیم در لیگ‌های منطقه‌ای شد و توانست آن‌ها را به لیگ‌های بالاتر بیاورد اما هیچوقت نتوانست در سطح اول فوتبال آلمان مربی‌گری کند و به همین دلیل مدرس فدراسیون فوتبال این کشور شد.

مهدی علی

سرمربی موفق امارات در جام ملت‌های ۲۰۱۵ اصلیتی ایرانی دارد.

احمد طوسی

طوسی حدود ۲۰ سال است که در تیم‌های دانشگاهی آمریکا مربی‌گری می‌کند. او در برهه‌های مختلف در صنعت نفت آبادان، راه‌آهن و تیم ملی ایران مربی‌گری کرده است.

رجب فرامرزی

او که سابقه مربی‌گری در تیم‌های پرسپولیس و بانک ملی را در کارنامه‌اش دارد، در رده‌های پایه با فدراسیون فوتبال آلمان همکاری می‌کند.

کریم قنبری

قنبری پس از این که به همراه سپاهان بوناچچ به عنوان نایب قهرمانی لیگ قهرمانان آسیا رسیدند، به همراه این مربی به النصر امارات رفت و دستیار بوناچچ در این تیم بود.

اکبر محمدی

مدیرعامل حال حاضر باشگاه پیکان سال ۲۰۱۳ و به مدت یک سال به عنوان سرمربی در تیم ملی فوتبال زیر ۲۱ سال تاجیکستان حضور داشت.

علیرضا مرزبان

دستیار حال حاضر محرم نویدکیا در تیم سپاهان، مربی‌گری را در لیگ‌های سطح پایین آلمان آغاز کرد. او همچنین در تیم استرادی اسلواکی و تیم ملی مونته نگرو دستیار زلاتکو کرانچار بوده است.

امید علی دفتری

از دستیار امسال فکری رزومه شخصی در دسترس نیست، از طرفی گفته می‌شود که او با باشگاه والنسیا همکاری داشته و از طرف دیگر گفته می‌شود که او مربی تیم زیر ۱۴ ساله‌ها در مدرسه فوتبال حسن نظری (بازیکن اسبق استقلال) در آمریکا بوده است.

جمشید نصیری

او حد فاصل سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۳ در کشورهای هند و بنگلادش سرمربی بوده است.

امیر راشدی

این مربی در تیم‌های آکادمی فوتبال فنلاند فعالیت دارد.

به گزارش ایسنا، رزومه مربیان ایران به عنوان لژیونر نشان می‌دهد که آن‌ها نتوانسته‌اند به اندازه بازیکنان ایرانی در سطح اول فوتبال دنیا خودی نشان دهند و اگر موفقیتی بوده در کشورهای ضعیف از نظر فوتبالی رخ داده است اما احتمال حضور علی دایی در اورتون این فرصت را برای فوتبال ایران فراهم می‌کند تا در این عرصه هم بتواند خودی نشان دهد.

انتهای پیام/